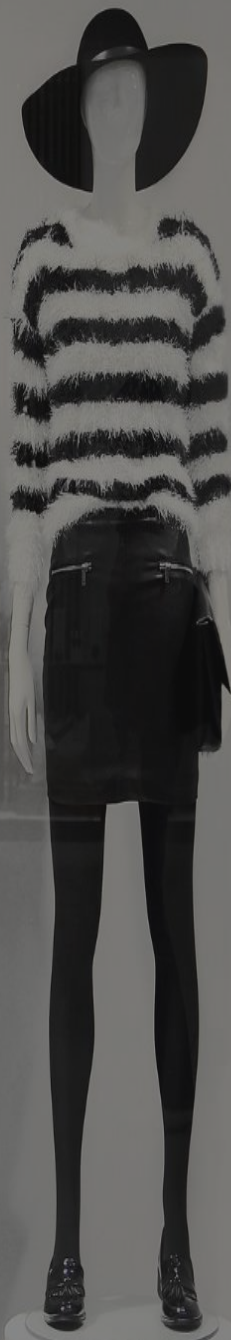
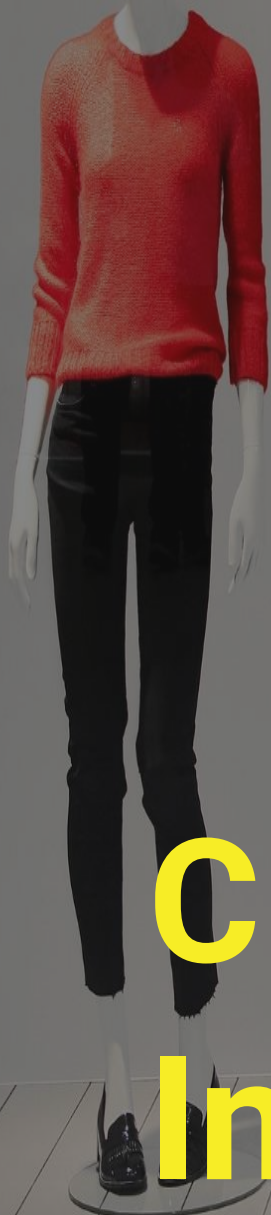

Namatek
True Education

**Clothing
Industry**

www.namatek.com

آشنایی با صنعت
پوشاک

فهرست مطالب

۱. تعریف صنعت پوشاک (Clothing Industry)
۲. تاریخچه صنعت پوشاک
۳. تفاوت صنعت نساجی و مد با صنعت پوشاک
۴. استانداردهای صنایع مد و پوشاک
۵. جغرافیای صنعت پوشاک
۶. موضوعات اخلاقی در صنعت مد و پوشاک

یکی از نیازهای اولیه ما انسان ها، پوشاک است که صنعت پوشاک این نیاز را برای ما برآورده می کند. اما این صنعت چیست و چه مسائلی با آن همراه است؟ در این مقاله به بررسی همین موضوع خواهیم پرداخت. شما هم برای کسب اطلاعات در مورد صنعت پوشاک با ما همراه باشید.

#1 تعریف صنعت پوشاک (Clothing Industry)

صنعت پوشاک (Clothing Industry یا Garment Industry) انواع تجارت و صنعت را از زنجیره تولید تا تجارت لباس و پوشاک خلاصه می کند. به این معنا که از صنعت نساجی (تولید پنبه، پشم، خز و الیاف مصنوعی) تا خرده فروشان مد و تجارت با لباس های دست دوم و بازیافت پارچه را نیز شامل می شود. بخش نساجی و پوشاک امروز به لطف جهانی شدن، بزرگ و باشکوه شده است.

رقابت در صنعت پوشاک بسیار زیاد است و جهانی سازی، صنعت نساجی و پوشاک را تحت تاثیر عمیق خود قرار داده است. علاوه بر این استقبال و سود بالا سبب به وجود آمدن صنایع دیگر نظیر صنعت مد در این صنعت شده است.

#۲ تاریخچه صنعت پوشاک

در گذشته و قبل از انقلاب صنعتی لباس ها با دست ساخته می شدند؛ اما انقلاب صنعتی و اختراع چرخ خیاطی منجر به تولید انبوه پوشاک شد. حتی امروزه، در حالی که تولید منسوجات کاملاً خودکار است، لباس ها توسط دستان انسان بر روی چرخ های خیاطی دوخته و به هم متصل می شوند.

سوابق باستان شناسی نشان می دهد که بازرگانان در بابل باستان برخی از لباس های آماده را از اوایل سال ۱۴۰۰ سال قبل از میلاد، حمل و توزیع می کردند. در روم باستان، لباس ها در کارگاه های با حداکثر ۱۰۰ کارگر برای

ارتش تولید می شد. هم چنین قبل از سال ۱۳۰۰ میلادی مردم لباس مجلسی نمی پوشیدند.

مردم خاورمیانه روپوش های گشاد و روان می پوشیدند. اروپاییان قرون وسطی نیز زیر تن پوش و پارچه های پشمی از پارچه مقاوم استفاده می کردند که یک لباس تمام عمر را دوام می آورد. زنان پشم را به نخ می ریسیدند و بافندگان (به طور کلی مردان) در کارگاه های خانگی پارچه می بافتند.

پس از سال ۱۳۵۰، لباس از نظر فرم مناسب تر شد. یک صنعت کوچک پوشاک شروع به تولید لوازم جانبی پیراهن مانند آستین و یقه های قابل جدا شدن، هم چنین دستکش و کلاه کرد. در نیمه دوم قرن شانزدهم، دستکش، جوراب ساق بلند، یقه و کلاه به مقدار عمده وارد و صادر می شد.

قبل از انقلاب صنعتی، بیشتر تولیدات نساجی و پوشاک در کارگاه های خانگی در مقیاس کمی وجود داشت. صنعت پوشاک در اواخر قرن هجدهم با تاسیس فروشگاه هایی که لباس های نظامی را به ملوانان در شهر های بندری می فروخت، فعالیت آزمایشی خود را در تجارت پوشاک مردانه آغاز کرد.

#۱-۲ تولید لباس در کارخانه

اولین کارخانه تولید لباس در سال ۱۸۳۱ در شهر نیویورک وارد صنعت پوشاک شد. در این میان فروشگاه هایی مانند فروشگاه های برادران بروکس در انگلیس، هر دو لباس های سفارشی و آماده را در اواسط قرن

می فروختند. اما میزان تولید لباس آماده در مقایسه با مقدار لباس ساخته شده در خانه از نظر کمی بی اهمیت بود.

بیشتر لباس های آماده درجه پایین بود و در غرب یا جنوب برای استفاده توسط مهاجران و بردگان فروخته می شد. استفاده از چرخ خیاطی که در سال ۱۸۴۶ توسط الیاس هاو به ثبت رسید و توسط آیزاک سینگر کامل تر شد، یک تغییر عمده فنی در صنعت از کار به ماشین به وجود آورد.

چرخ های خیاطی که ابتدا از طریق آج پا و بعدا در قرن ۱۹ توسط برق تامین می شدند، تولید لباس های آماده را بسیار افزایش می دادند. از بسیاری جهات مشخصات چرخ خیاطی ساختار صنعت پوشاک تا به امروز را تعیین می کند.

کم هزینه بودن، قابل حمل بودن و سادگی آن باعث پیشرفت یک صنعت غیرمتمرکز بر اساس نیروی کار غیرماهر و سرمایه گذاری کم بود.

#۳ تفاوت صنعت نساجی و مد با صنعت پوشاک

بین اصطلاحات صنعت پوشاک، نساجی و مد هم پوشانی قابل توجهی وجود دارد. بخش پوشاک به انواع لباس ها، از مد گرفته تا لباس فرم، منسوجات الکترونیکی و لباس کار توجه دارد؛ صنعت نساجی کمتر به جنبه مد توجه دارد؛ اما پارچه ها و الیاف مورد نیاز خیاطی را تولید می کند.

صنعت مد نیز از نزدیک روندهای مد و بازار پوشاک را دنبال می کند و آن ها را تنظیم می کند تا همیشه جدیدترین لباس ها را عرضه کند. می توان گفت صنعت مد بخشی از صنعت پوشاک است.

#۴ استانداردهای صنایع مد و پوشاک

صنعت پوشاک نیز همانند سایر صنایع استاندارد های مختص خود را دارد تا بتوان بر اساس آن ها نظم و ثبات کلی در محصولات آن ایجاد کرد. برخی از این استانداردها شامل گروه های زیر هستند که هر کدام شامل ده ها استاندارد جزئی تر می شوند.

- استاندارد ۵۲۰: استاندارد هایی برای کدگذاری برچسب و اندازه لباس هایی مانند لباس زیر، لباس شب، لباس بافتنی، لباس نظامی، جوراب بافی و غیره
- استاندارد ۱۴۰: استاندارد های مربوط به لباس های پزشکی
- استاندارد ۳۴۰/۱۰: استاندارد های مربوط به لباس های محافظ
- استاندارد ۵۴۰: استاندارد های مربوط به سرپوش لباس و لوازم جانبی؛ از جمله کراوات، دستکش، روسری، دستمال، کمر بند، بریس، دکمه، زیپ، چتر و غیره
- استاندارد ۵۶۰: استاندارد های مربوط به کفش
- استاندارد ۵۸۰: چرخ خیاطی و سایر تجهیزات صنعت پوشاک از جمله چرخ خیاطی خانگی

#۵ جغرافیای صنعت پوشاک

صنعت پوشاک در حال حاضر نقش مهمی را در اقتصاد بسیاری از کشورها ایفا می کند. به عنوان مثال در سال ۲۰۱۶، بزرگترین کشور های صادر کننده پوشاک که درآمد قابل توجهی از این صنعت کسب کرده اند عبارتند از:

- چین (۱۶۱ میلیارد دلار)
- بنگلادش (۲۸ میلیارد دلار)
- ویتنام (۲۵ میلیارد دلار)
- هند (۱۸ میلیارد دلار)
- هنگ کنگ (۱۶ میلیارد دلار)
- ترکیه (۱۵ میلیارد دلار)
- اندونزی (۷ میلیارد دلار)

هم چنین نام کشورهای نظیر کامبوج که در سال ۲۰۱۲، ۴/۶۱ میلیارد دلار صادرات پوشاک داشته و پاکستان که بخش نساجی و پوشاک ۷۰ درصد صادرات پاکستان را تشکیل می دهد نیز در این صنعت به چشم می خورد.

#۶ موضوعات اخلاقی در صنعت مد و پوشاک

در حالی که جهان با عرضه بی پایان لباس های ارزان قیمت بمباران می شود، فعالان اخلاقی مد در دبی و خاورمیانه، اروپا، استرالیا و نیوزلند، کانادا و ایالات متحده نگرانی های خود را در مورد بهره برداری مداوم صنعت مد و پوشاک از انسان، حیوانات و منابع طبیعی ابراز می کنند. موارد زیر بزرگترین مسائل اخلاقی در زمینه تولید پوشاک است.

- کار کودکان

کودکان کار در صنعت پوشاک نه تنها در تمام طول روز در شرایط بسیار نامرغوب کار می کنند، بلکه از حق اساسی آموزش و پرورش محروم شده اند.

- دستمزد پایین

در بیشتر کشورها، حداقل دستمزدی که توسط پیمانکاران استخدام شده به کارگران پرداخت می شود، حتی نیازهای اساسی آن ها را پوشش نمی دهد؛ چه برسد به این که بودجه ای برای موارد اضطراری و غیر مترقبه به آن ها اختصاص داده شود.

- خطرات بهداشتی و ایمنی

بیشتر کارگران در شرایط بد کاری و معرض طولانی مدت آفت کش ها، رنگ های پایه سرب و مسمومیت ناشی از مواد شیمیایی قرار دارند که سلامتی آن ها را تهدید می کند.

- تخریب محیط زیست

در گذشته، تولیدکنندگان منسوجات توجه کمی به تاثیرات خود بر محیط زیست داشتند؛ زیرا مقیاس تولید آن زمان به اندازه امروز

نبود؛ اما این عادات مخرب در تولید پوشاک از نسلی به نسل دیگر منتقل شده است. کارهایی نظیر تخلیه پساب ها از فرآیند رنگ آمیزی در محیط زیست و خروج گاز های سمی از دودکش های کارخانه های تولید پارچه، مشکلات زیست محیطی فراوانی را ایجاد می کنند.

- ظلم به حیوانات

سو استفاده از حیوانات در صنعت مد به دو شکل انجام می شود:

۱. حیوان را برای استفاده از خز یا پوست شکنجه می کنند.
۲. با آلودگی زیستگاه آن ها و ایجاد اختلال در زنجیره های غذایی به حیوانات آسیب می رسانند.